

Israëls terugkeer en herstel (lezen: Genesis 32:22-32)

In het oude testament (in Genesis 12) kan men lezen hoe de geschiedenis van het Joodse volk (Israël), circa 3800 jaar geleden, bij de uitverkiezing van Abraham begint. Zonder in bijzonderheden te vervallen, weten we aan de hand van wat de Bijbel ons verteld, en ook in de wereldgeschiedenis, hoe het Joodse volk (Israël) is vergaan. Hun geschiedenis zegt ons dat het Joodse volk in de loop der eeuwen heel wat te verduren heeft gehad. In feite is het, met tussenpozen, één grote lijdensweg geweest. Ze zijn over de gehele wereld verspreid geraakt en onderdanen geworden in vele landen. En toch..., en dat is het bijzondere van dit volk, zij hebben altijd hun indentiteit weten te bewaren, ook al door hun gemeenschappelijke eerbied voor de Thora en hun bewust zijn als het uitverkoren volk, hun wetten en verordeningen. We kennen de Thora als de vijf boeken van Mozes, die voor ons als niet-joden van even groot belang zijn. Het is een niet te ontkennen feit dat de Joden over het algemeen niet geliefd zijn, ja dikwijls gehaat. Het hoogtepunt van het antisemitisme (Jodenhaat) vond plaats in de Tweede Wereldoorlog toen in Duitsland tijdens het nazibewind onder Hitler, circa 6 miljoen Joden, onder de meest afgrijselijke omstandigheden systematisch werden gemarteld en als 'insecten' werden vergast. Hoe men deze gebeurtenissen ook wil bezien, ze zijn wel de aanzet geweest om nu naar hun beloofde land terug te keren. We kunnen wel zeggen dat vanaf dat gebeuren, de door de oude testamentische profeten voorzegde terugkeer naar hun land een aanvang is begonnen.

In 1948 heeft het Joodse volk, onder leiding van **David Ben Goerion**, de staat Israël uitgeroepen. Eindelijk waren zij terug in hun eigen land. Dat is met de nodige problemen gegaan en nu, anno 2017, heeft Israël nog steeds grote moeilijkheden, zoals bijvoorbeeld de opvang. Op grote schaal keren Joden uit allerlei landen, vooral uit die landen waar het antisemitisme weer toeneemt, naar hun oorspronkelijke land terug. Ondanks alle problemen die er zijn, zal het Joodse volk juist vanwege hun geschiedenis en lijdensweg, hun land nooit meer prijsgeven. Ook nu, anno 2017, staat het Joodse volk onder grote druk, zowel van Internationale zijde (VN) maar nog meer van de zijde van de Palestijnen (lees Arabieren) en de omliggende Arabische landen, die nu al meer dan vijf jaar onderling strijd voeren. De haat-explosies van de diverse Islamitische landen en -organisaties, die in hun wilde, blinde haat, erop uit zijn om de staat Israël te vernietigen. De satanische zelfmoordacties liggen ons nog vers in het geheugen. Dit overziende denken we aan wat **Psalms 83:1-9** ons zegt. De psalmdichter Asaf bid hier om hulp tegen vijanden. Deze Psalm lezende, zou hij in deze tijd t.a.v. Israël geschreven kunnen zijn. Deze, in de Psalm genoemde volken, spelen ook in deze tijd een rol t.a.v. Israël. Hoe het ook zij, Israël is weer herrezen en zal blijven wonen in het hun beloofde land. God heeft dit beloofd en Gods beloften zijn onberouwelijk (lees o.a: **Genesis 28:10-15**). Dit wonder van het herstel van het land gebeurt geheel volgens de lijnen van het profetisch woord. Hij herstelt het volk en deze terugkeer van het Joodse volk.

Hoewel we er niet altijd bij stilstaan, is het toch een geweldige tijd waarin we nu leven. Wij beleven thans de vervulling van de door de profeten indertijd voorzegde terugkeer en herstel van Israël. Een groot aantal kerken die o.a. vanwege hun vervangings-theologie (een kankergezwel dat eruit gesneden moet worden) het herstel van Israël niet willen

geloven en/of accepteren. Gebrek aan Bijbelkennis of toch een vorm van jaloezie? Hoogstwaarschijnlijk wel! (Lees: **Jeremia 31:8-12; Jesaja 11:11 en 12; Jesaja 61:4; Jesaja 62:6 en 7**).

Ook de profetie in **Ezechiël 37** waar hij moet profeteren t.a.v. de dorre doodsbeenderen, die de geestelijke dood van Israël moest voorstellen maar die weer tot leven gebracht werden.

Deze profetieën en nog vele anderen zijn niet mis te verstane vervullingen.

Hoewel de Joden (Israël) aan de opdracht van God, om het Koninkrijk Gods te verkondigen en het Evangelie tot op heden nog niet hebben voldaan (**in de nabije toekomst zullen 144.000 verzegelden uit Israël het Evangelie wereldwijd verkondigen. Lees: Openbaring 7**), hebben ze wel de Bijbel geschreven, zowel het oude- als het nieuwe testament. Hun waren de woorden Gods toevertrouwd. Wat dit betreft is toch een Goddelijke opdracht vervuld.

Hoe zou het zijn zonder Bijbel? Zoals in de aanvang van deze lezing is gezegd aangaande de terugkeer van Israël en de daarmee gepaard gaande turbulente gebeurtenissen, staat dit kleine Israël, dat maar tweederde van de grootte van Nederland heeft, in het brandpunt van de wereldpolitiek met als kernpunt de stad Jeruzalem (**lees: Zacharia 12:2 en 3**).

In de dagelijkse nieuwsberichten wordt Israël profetisch altijd genoemd, soms in positieve zin, maar meestal negatief zoals het nederzettingenbeleid in zogenaamd Palestijns gebied.

Dat Israël zo belangrijk is in het wereldgebeuren was bijvoorbeeld de begrafenis van Premier Rabin. Daar waren meer staatshoofden aanwezig dan bij de begrafenis van JF Kennedy, de president van het grote en machtige Amerika in november 1963.

Tot op heden is het herstel van Israël nog enkel een politieke gebeurtenis en is er van een nationaal geestelijk herstel nog geen sprake. Toch zal het geestelijk herstel van Israël zeer wel plaats vinden. Hoewel Jezus Christus zijn aangezicht voor het afgedwaalde volk verborgen heeft gehouden, zal Jezus Christus toch weer naar Zijn volk terugkeren als zij hun schuld zullen erkennen en Zijn aangezicht zoeken.

Ook dit wordt geprofiteerd door de profeet Hosea (**lees: Hosea 6:1-3**).

En dan zal de nieuwe tempel gebouwd worden zoals te lezen staat in **Ezechiël 40-42** naar we mogen aannemen op de berg Moria. De tempel zal herbouwd worden zodra de vertrapping van Israël voorbij is. Dan zal van de berg Moria nimmer meer geroepen worden: 'Allah is groot en Mohammed is zijn profeet'.

Israël zal de Ware Vorst (Jezus Christus) binnen hun muren zien en als voorbeeld dienen voor de rest van de wereld. (**lees: Hosea 1:9-11**).

Voor het zover is zal Israël nog veel moeten lijden en nog door een diep dal gaan (**zie de hoofdstukken 38 en 39 van Ezechiël, Daniël 10 t/m 12 en ook Openbaring vanaf hoofdstuk 4 t/m 18**) maar zal ter zijne tijd het regeringscentrum zijn van de wereld met als hoofdstad Jeruzalem. Want vanuit Jeruzalem zal de Wet uitgaan (theocratische regering), die dan voor de hele wereldbevolking zal gelden.

Israël wacht een glorieuze toekomst en zijn herstel als Gods eigen volk zal het een zegen zijn voor de wereld. Laten we in onze dagelijkse gebeden Israël gedenken.

Rob Busser